

เทคนิคการปอกป้องข้อในผู้ป่วยข้ออักเสบ

กัญญาลักษณ์ ณ รังษี*

โรคข้ออักเสบ (arthritis) คือภาวะที่มีการอักเสบของข้อซึ่งจะมีอาการแสดงคือปวดบวมแดงร้อนกดเจ็บอาจจะปวดตอนเช้าๆ กลางวันหรือกลางคืนเดินทำงานไม่สะดวก และถ้าเป็นเรื้อรังโดยไม่ได้รับการรักษาอย่างถูกวิธี อาจมีการสูญเสียการทำงานของข้อ โรคข้ออักเสบพบได้ในคนทุกวัย ในปัจจุบันพบว่าครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยโรคข้ออักเสบมีอายุน้อยกว่า 65 ปี สาเหตุของโรคข้ออักเสบนอกจากอายุที่มากขึ้นแล้ว ความอ้วนและวิศวกรรมของคนในสังคมปัจจุบันที่ไม่ค่อยได้เคลื่อนไหวบ้างเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้จำนวนผู้ป่วยโรคข้ออักเสบเพิ่มมากขึ้น โรคข้ออักเสบมีหลายชนิด แต่ที่พบได้บ่อยคือ โรคข้อเสื่อม (Osteoarthritis) และข้ออักเสบเรื้อรห์มาตอยด์ (Rheumatoid arthritis)

โรคข้อเสื่อม มักเกิดขึ้นที่มือ และข้อที่รองรับน้ำหนัก เช่น ข้อสะโพก ข้อเข่า ข้อเท้า และหลัง เนื่องจากความเสียหายของกระดูกอ่อน ซึ่งทำหน้าที่รองรับแรงกระแทกรอบๆ ข้อทำให้กระดูกเสียหายกันเกิดความเสื่อมป่วยและสูญเสียการเคลื่อนไหว โรคข้ออักเสบเรื้อรห์มาตอยด์ เป็นการอักเสบของข้อที่เกิดขึ้นหลายตำแหน่งในร่างกาย เกิดจากการอักเสบของเยื่อบุรอบข้อ ทำให้เกิด

อาการปวดข้อ ข้อฝืด ร้อนแดง และบวม การอักเสบของเยื่อบุรอบข้อนี้สามารถถูกตามเข้าทำลายกระดูกและกระดูกอ่อน โดยการปล่อยเอนไน์ออกมาย่อย ข้อที่เกิดการอักเสบจะผิดรูปร่างไปเป็นผลให้เกิดความเจ็บปวด และสูญเสียการเคลื่อนไหว

อาการของโรคข้ออักเสบเรื้อรห์มาตอยด์โดยทั่วไปคือ ข้ออักเสบ บวม เคลื่อนไหวลำบาก และปวด ในระยะแรก ผู้ป่วยอาจรู้สึกถึงความอ่อนล้า ข้อฝืด และปวด อาการปวดบวมอาจเกิดขึ้นกับข้อเดียวกันทั้งสองด้าน ของร่างกาย และมักเริ่มที่มือหรือเท้า อาการอาจเกิดได้ที่ข้อศอก ข้อไหล่ ข้อเข่า ข้อสะโพก และข้อเท้า เมื่อเวลาผ่านไป ข้อที่อักเสบจะถูกทำลาย

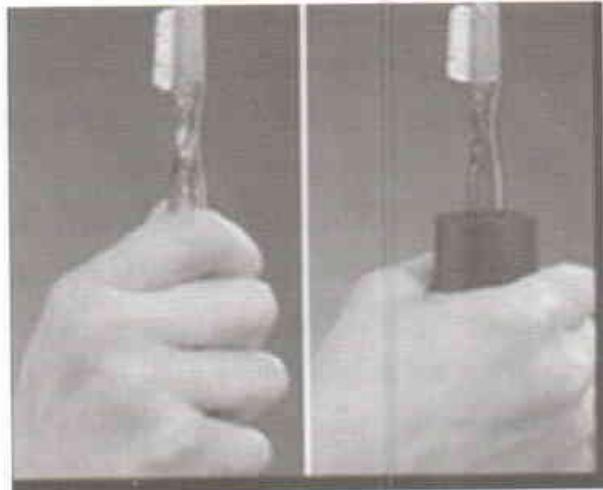
ในการทำงานหรือทำกิจกรรมใดๆ ในชีวิตประจำวัน ข้อปกติจะถูกปอกป้องโดยกล้ามเนื้อร้อนๆ โดยกล้ามเนื้อจะรองรับแรงที่กระทำแทนข้อ ในขณะที่ข้อในโรคข้ออักเสบจะมีกลไกการเคลื่อนไหวที่แย่ลง หากความมั่นคง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการทำลายของเอ็นหรือพิวของข้อนั้นๆ การเคลื่อนไหวร่างกายด้วยหลักการยกศาสตร์ที่ถูกต้องจะช่วยปอกป้องข้อ และอุปกรณ์ตัดแปลงหลายชนิดสามารถช่วยลดความเครียดบริเวณข้อ

* นักกิจกรรมบำบัด กลุ่มงานเวชกรรมฟื้นฟู โรงพยาบาลราษฎร์奔跑 นครราชสีมา 30000

ได้ การหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บต่อข้อ ลดการทำลายและการผิดรูปของข้อต่างๆ ควรใช้เทคนิคการปกป้องข้อ (Joint protection technique) ดังนี้

1. เคลื่อนไหวข้อแต่ละข้อจนสุดซึ่ง (แต่ต้องไม่เกิดอาการเจ็บปวด) อย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง

การเคลื่อนไหวข้อแต่ละข้อจนสุดซึ่ง เป็นการรักษาพิสัยการเคลื่อนไหว (range of motion) ทั้งนี้ความสามารถในการเคลื่อนไหวข้อแต่ละข้อโดยปราศจากอาการเจ็บปวดอาจจะแปรเปลี่ยนไปในแต่ละวัน ควรค่อยๆ เคลื่อนไหวแต่ละข้ออย่างช้าๆ การกระดูกหรือการเกิดแรงกระแทกบริเวณข้อใดๆ ก็ตามล้วนแต่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บต่อข้อได้เสมอ

รูปที่ 1 การพันด้านแม่ปาร์ฟันเพื่อคลายแรงกดต่อข้อนิ้วมือในขณะแปรงฟัน

2. เรียนรู้ทำความเข้าใจและทราบนักต่ออาการเจ็บปวดที่เกิดจากข้ออักเสบ

กิจกรรมหรืองานใดก็ตามที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด หรือเกิดความเครียดต่อข้อ ควรหลีกเลี่ยงและพยายามไม่ทำกิจกรรมหรืองานนั้นๆ ช้าๆ อีก อาการเจ็บปวดที่เกิดจากข้ออักเสบซึ่งเกิดขึ้นมากกว่า 1 ชั่วโมงหลังทำกิจกรรมต่างๆ แสดงว่ากิจกรรมนั้นๆ หนักเกินกำลังของข้อนั้น โดยพึงระลึกเสมอว่าหากเกิดการปวดข้อหนึ่ง ย่อมหมายความว่าข้อกำลังถูกทำลาย

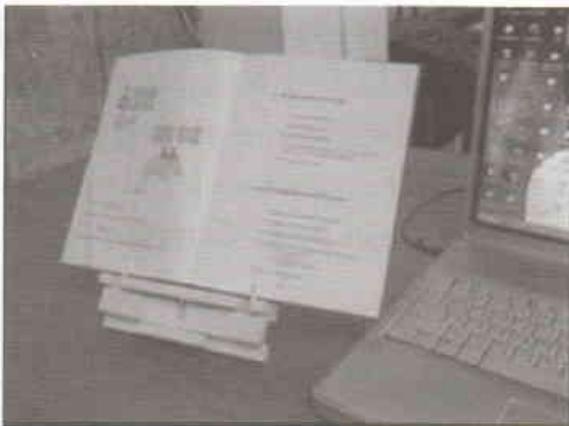
รูปที่ 2 สะพายกระป้าแทนการหัวลดแรงเครียดบริเวณข้อนิ้วมือ

3. ใช้ข้อนิ้วมืออย่างระมัดระวัง

ในแต่ละวันคนเราใช้นิ้วมือเคลื่อนไหวไปในการทำกิจกรรมประจำวันหรืองานต่างๆ ทำทางในการเคลื่อนไหวหรือในการทำงานเหล่านั้นอาจก่อให้เกิดความเครียดต่อข้อนิ้วมือ ซึ่งผลคือความเสี่ยงในการเกิดความพิการของข้อนิ้วมือ ดังนั้นควรพิจารณาทักษะในการทำงานที่ง่ายและก่อให้เกิดความผิดรูปของข้อต่างๆ ให้น้อยที่สุด หลีกเลี่ยงการจำเมื่อที่แน่น การเสริมด้านของใช้ เช่น พันด้านด้วย โฟม ฟองน้ำ หรือผ้าขนหนู จะสามารถลดแรงเครียดต่อข้อนิ้วมือได้ หลีกเลี่ยงการหัวหรือถือของที่หนัก ไม่ควรใช้มือกำหนดสิ่งของที่ทำให้ข้อนิ้วดึง อย่าบีบหรือใช้ข้อนิ้วมือหนักเกินไป

รูปที่ 3 การหุ้มฝ่าขวดด้วยผ้าขนหนูในการเปิดฝาขวดจะช่วยลดแรงดึงในข้อนิ้วมือ

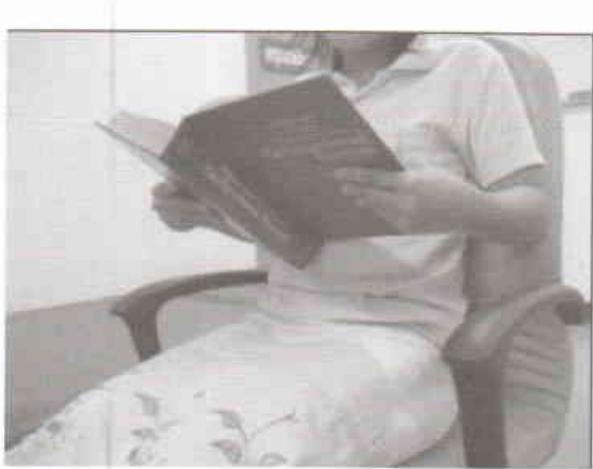

รูปที่ 4 การใช้ที่วางหนังสือช่วยยืดและจัดตำแหน่งของหนังสือให้พอดีเหมาะสมกับระดับสายตาไม่ต้องก้ม-งงขณะใช้คอมพิวเตอร์

4. เคลื่อนไหวร่างกายตามหลักการยศาสตร์ (Ergonomics)

การเคลื่อนไหวหรือท่าทางในการทำงานที่เหมาะสมจะก่อให้เกิดประสิทธิผลในการใช้ข้อ และในบางครั้งอาจต้องปรับสภาพแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะเอื้อต่อการทำงาน เช่น

- ความสูงของโต๊ะและเก้าอี้นั่ง ต้องสัมพันธ์กัน และเหมาะสมกับผู้ใช้งานแต่ละคน โดยเฉพาะงานที่ต้องนั่งนาน ๆ ให้โต๊ะควรโล่งเพื่อให้ผู้นั่งทำงานสามารถเคลื่อนย้าย เก้าอี้และวางขาไว้ได้โดยย่างสะตากสบาย

- เก้าอี้นั่ง ควรมีที่วางแขน เพื่อพยุงน้ำหนักร่างกาย การปรับระดับความสูงได้ โดยปรับให้อยู่ในระดับที่สามารถมองเห็น 2 ข้างรับกับพื้น และในท่าเข่า งอประมาณ 90 - 105 องศา พนักพิงต้องรองรับแผ่นหลังให้เหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละคน อาจใช้หมอนเล็ก ๆ รองรับความโถ้งของกระดูกสันหลังระดับบ้มัว อาจทำให้สามารถนั่งทำงานได้สบายขึ้น ความลึกของที่นั่ง ควรมีระยะห่างระหว่างข้อพับเข่าและขอบหน้าสุดของที่นั่งประมาณ 1-4 นิ้ว ถ้าที่นั่งสั้นเกินไป จะทำให้เกิดแรงกดบริเวณก้นและต้นขามาก ทำให้ปวดเมื่อย ถ้าที่นั่งยาวเกินไป อาจเกิดแรงกดบริเวณหลังเข่า ทำให้การไหลเวียนเลือดไม่ดี ปวดขาได้ง่าย

- 5. พยายามใช้กล้ามเนื้อและข้อส่วนที่แข็งแรงให้มากที่สุด เช่นการถือของโดยใช้ฝ่ามือ แทนนิ้วมือ กระจายน้ำหนักไปยังท่อนแขน อย่าใช้มือผลักเปิดประตูกระจกหนา ๆ หรือประตูหนักมาก ๆ ให้ใช้ท่อนแขนหรือลำตัวผลักเข้าไปแทน หรือการหยิบของต่ำๆ ใช้วิธีย่อตัวลงและหยิบของโดยรักษาหลังให้ตรงอยู่ เสมอ การคลื่อนย้ายสิ่งของควรใช้วิธีการเลื่อนแทนการยก พยายามถ่ายน้ำหนักให้ข้อต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าจะยกของหนักก็ควรใช้มือทั้งสองข้างยกเข้าหากันพร้อมกัน

รูปที่ 5 การใช้ฝ่ามือและท่อนแขนในการถือหนังสือแทนการถือด้วยนิ้วมือ

6. หลีกเลี่ยงการใช้ข้อต่าง ๆ อยู่ท่าใดท่าหนึ่งเป็นระยะเวลาที่นานติดต่อกัน เช่น หากคุณต้องเขียนหนังสือเป็นระยะเวลานาน ควรเหยียบหรือแบนมือทุก ๆ 10 หรือ 15 นาที ในกรณีนั้นทำงานควรลุกหรือเปลี่ยนอิริยาบถทุก ๆ ครึ่งชั่วโมง ข้อต่าง ๆ ของผู้ที่เป็นโรคข้ออักเสบมีแนวโน้มที่จะเกิดการผิดรูปไปท่าที่มีการงอหรือบิดข้อ ดังนั้นท่าทางของร่างกายที่เหยียดตรงจะดีต่อข้อมากกว่าการงอหรือบิด

รูปที่ 6 ท่านั่งที่เสี่ยงต่อการผิดรูปของข้อนิ้วมือ และการปวดหลัง

7. ในช่วงที่ทำงาน พยายามพักเป็นระยะ ๆ 以便 และผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ควรจัดเวลาพักและเวลาในการทำกิจกรรมให้สมดุลกัน การแบ่งงานที่ต้องทำให้มีความหนักเบาหรือเกิดความเครียดต่อข้อหนัก-เบา สลับกันโดยการหยุดพัก ก่อน ที่จะรู้สึกล้าหรือปวด

เอกสารประกอบการเรียนเรียง

1. Feinberg J, Trombly CA. Arthritis. In: Trombly CA, editor. Occupational therapy for physical dysfunction. 4th ed. Baltimore: Williams & Wilkins; 1995. p. 815-30.
2. O' Sullivan SB, Schmitz TJ. Physical Rehabilitation Assessment and Treatment. 3 rd ed. Philadelphia: F.A Davis; 1995. p. 423-49.
3. Available from http://www.arthritis.org/conditions/tips_jointprotection.asp
4. Available from <http://www.centralmedic.com>
5. Available from <http://www.mayoclinic.com/health/arthritis>
6. Available from http://www.vibhavadi.com/web/health_detail.php
7. Available from http://www.medicinenet.com/arthritis_physical_and_occupational_therapy.htm